Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26261
Copyright: Admont, Benediktinerstift

honestos uiros estimans impudicos parat cenã. ioia
que solito more parauerat cu trib puellis suis. Epc
aũ uenuens cibu cape. orare cepit ⁊ psallere. Afra ũ
hoc nũquã audierat ido instupore usa cep inqrere
qs eet. ⁊ dixit hic ee epm. Et cecidit ad pedes eius dicẽs.
O ne indigna sũ incauitate ista. nulla me turpior in-
uenire pote. Cui narcissus epc dixit. Salutor nr atur
pissimo tactu inquinari n potuit. illi enũ sceras omis
sordes mãs diluit atq; mundauit n aũ sordes
inquinare dñi potuerit claritate. Nã ⁊ lux de celo uenu
ens ⁊ lux solis circa cloacas fundit. et pturulentas pla
teas emittit mundus celo labit. mundus reittitur.
Cũ ⁊ tu filiola suscipe uite lum fidi. ut purificata
ab omi pecco ppetua possis claritate gaudere. Dixit ei
Afra. Ego q plura pecca comisi quã s capilli capitis
mei. qm possũ tamen sordib ablui. Sci narcissus dixit;
Tantũ tu crede ⁊ baptizare. ut saluéris. Tunc afra co
uocatis puellis suis. dixit eis. Iste ho q ad nos uenit epc
e xpianor. ⁊ dixit m. Si credideris me ⁊ baptizaberis.
ab omi pecco mundari potis. Qid uob uidet. Respon
dentes aiũ. Digna. Eunomia. ⁊ eutropia dixerũt. Tu dña
nra es. si secute sum te ad inquinamta facinor. qm te seq
contempnim ad indulgentiã peccator. Tu caput nrm es.
qcũq; iertit caput necesse e ut membra sequãt. Intea
dũ sermocinantũ. nox intuũ supsit. Et incipiens dño
cantare cũ diacono suo sci epc tota nocte orando et